

Voda koja razara

Hladna se voda iz tamnog oblaka slijeva

pod vodom već je cijela njiva.

Razlile se rijeke i potoci,

brežuljci iz vode vire kao mali otoci.

Voda teče, nosi sve,

za nju ne postoje prepreke.

Poplave nam nose jad

bolest, siromaštvo

pa čak i glad.

Nek nam uvijek teče voda čista,

i sreća u oku neka zablista.

Elena Krčan, 7. razred

1. nagrada u kategoriji literarnih radova za učenike od 5. do 8. razreda osnovnih škola

Natječaj na temu "Katastrofa i snage zaštite i spašavanja u katastrofama"

Požar

Pomogni ljudima,
ljudima kojima je to potrebno,
ljudima koji su proživjeli požar,
jer doživjeti požar nije lijepo!
Neki ljudi gladaju slijepo
jer misle da požar nije velika stvar.

Zbog slučajnosti
neki mogu izgubiti osobu koju vole,
pa se nakon toga za nju mole.
Kad nekim ljudima postane to jasno,
onda je nažalost već i kasno.

Požar se događa mnogim ljudima
nekima je to sudbina,
no nije uvijek tako
jer dobar nije svatko.

Nisu ljudi isti svi,
neki su i zli,
oni požar namjerno podmeću
kako bi dobili sreću.

Mateja Kraljić, 7. razred

2. nagrada u kategoriji literarnih radova za učenike od 5. do 8. razreda osnovnih škola

Natječaj na temu "Katastrofa i snage zaštite i spašavanja u katastrofama"

Katastrofa

Bilo je to jedne sasvim obične i ni po čemu posebne večeri. Bio sam te večeri na rijeci, na pecanju s ocem i uopće nisam primjetio da se voda diže dok mi to otac nije rekao. Ja sam se odmah uspaničio i onda sam počeo bježati od vode jer sam se bojao da voda ne dođe do našeg automobila. Otac me prizemljio rečenicom da neće voda tako brzo do automobila jer je bio na uzvisini. Pomogao sam spremiti stvari pa smo brže bolje potrčali k automobilu i pobjegli s rijeke kući! Spasili smo se.

Voda je svakim satom sve više rasla. Nakon nekih 5 sati voda je već počela dolaziti do ceste. Ljudi su bili jako zabrinuti pa su počeli zvati pomoć i vatrogasce da donesu vreće sa pijeskom i da se napravi zečji nasip. Nakon dolaska vatrogasaca, zajedničkim snagama ljudi su počeli graditi nasip. Seljani čije su kuće bile najbliže odmah su im pošli pomoći. Ma, cijelo selo je bilo na nogama. Bilo je panike, zbrke i strke.

Bilo je već kasno u noći, ljudi nisu mogli tek tako mirno otići na počinak jer su se bojali toga što bi se desilo ujutro, bojali su se poplavljenih kuća pa su cijelu noć bili na nogama. Nakon sat vremena voda je probila nasip. Tijekom te noći u selu je poplavljeno više od 115 objekata od čega 67 kuća. U pripremi da se obrane nedostajalo je koordinacije, vreća, informacija, pijeska, lopata. Jedino je bilo puno nepoželjne vode i velika želja mještana za obranu od nje.

Ujutro su seljani bili izvan sebe, nisu mogli prihvatiti činjenicu da im je kuća i selo poplavljeno. Tog jutra su vatrogasci počeli spašavati seljane i odvoziti ih na sigurno. Drugi dan voda se je počela povlačiti u svoje korito pa je ljudima malo laknulo što razina vode više neće rasti i poplaviti sve što im je još ostalo. Nakon nekoliko dana voda se je potpuno povukla u svoje korito, ali ostale su velike štete i posljedice na kućama. Seljanima je trebalo dosta vremena da se oporave i da svoje kuće dovedu u prvobitno stanje. Svi ćemo pamtit tu godinu i Pušćine u vodi!

David Kerman, 7. razred

3. nagrada u kategoriji literarnih radova za učenike od 5. do 8. razreda osnovnih škola

Natječaj na temu "Katastrofa i snage zaštite i spašavanja u katastrofama"